

Πλέκω θα πει κατασκευάζω κάτι στρίβοντας μακριά και λεπτά υλικά (λ.χ. κλωστές, σχοινιά, τρίχες, κλαδιά), ώστε να περνά το ένα γύρω ή πάνω από το άλλο ή μέσα στο άλλο, όπως το δίχτυ. Θα πει επίσης συνδυάζω επιμέρους στοιχεία συνθέτοντας (κάτι): ~ μια ιστορία. Παρόμοια σημασία έχουν και οι λέξεις σχεδιάζω, συνθέτω, πλάθω.

Στο έργο αυτό οι γραμμές σχηματίζονται από λέξεις που κεντιούνται πάνω στο ύφασμα. Κάθετες και οριζόντιες συναντώνται και επικαλύπτονται και έτσι δημιουργούν μια πλέξη. Ακολουθώντας την πλέξη των νημάτων του υφάσματος οι κάθετες και οριζόντιες σειρές των λέξεων υπαίνουν ένα νόημα μέσα από το σχήμα που δημιουργούν. Ένα σύμβολο αρχαίο και ιερό, που αποτελείται και αυτό από δυο γραμμές που τέμνονται: κάθετη -οριζόντια.

Μια ισχυρή δομή υφής και ύφους ορίζει το έργο 'Σταυρός'. Όπου η υφή (**texture**) είναι ο τρόπος με τον οποίο πλέκονται οι ίνες και δημιουργείται το ύφασμα(**textile**). Και το ύφος ενός κειμένου (**text**) είναι το σύνολο των επιλογών και των αποκλίσεων που εμφανίζονται συνειδητά από τον συγγραφέα του. Εδώ είναι το ύφος του λόγου της προσευχής και το πώς αυτή επαναλαμβάνεται οδηγώντας κάπου αλλού. Σε ένα άλλο νόημα. Σε μια άλλη σχέση, ενδεχομένως σε μια εσωτερική όαση.

Από το αντικείμενο που το σώμα επεξεργάζεται (νήμα, κλωστές, κέντημα) γίνεται το πέρασμα στο ίδιο το σώμα, το οποίο εμπλέκεται άμεσα στη διαδικασία αυτή μέσω της αφής.

Το έργο ολοκληρώνεται μέσα από την παρουσίαση του. Η δημόσια επιτέλεση του λειτουργικού τρόπου με τον οποίο η δημιουργός προστατεύει, διπλώνει, ξεδιπλώνει και εντέλει φανερώνει αυτό το έργο στο κοινό συνδέει την ίδια με την γυναικεία πολιτισμική παράδοση ως συνέπεια ενός κοινωνικού τρόπου ζωής και συμπεριφοράς. Και η σχέση μεταξύ έργου και καλλιτέχνης λειτουργεί ως προέκταση του σώματος της, εντέλει και της ταυτότητάς της.